

Jeg tror, at her er et æret Medlem til Stede, som ved Bæfted med den Ting, og jeg vil opfordre dette ærede Medlem til at fortælle os, hvem den ydste Goliath er. Endelig blev der ogsaa sunget en Sang ved den Lejlighed; det var en Sang, som stadig havde til Ombvød:

Blhets Sang toner for vort Dre,

Blhets Sang lhyder til vor Vre.

og i den Sang hedder det:

Om Verden ikke bæres kan af Skytter,

Saa tro vi dog, vor Vdræt Landet støtter.

Vor Skyttekæde venter

Run paa det høje Bud,

Og giver da med Renter,

Hvad man til os gab ud.

Jeg ved ikke, hvilket „høje Bud“ Rjøbenhavns Skytteforenings første Kreds venter paa. Men naar nu dette høje Bud kommer, saa er Rjøbenhavns Skytteforening parat til at bante løs paa dem, som tidligere have givet dem noget. Men, hvis der overhovedet skal være Mening i den Sang, maa det vel sagtens være den, at der ligger en Nebanchetante til Grund derfor; anderledes kan den ikke forstås, naar den skal opfattes alvorlig, og det vil jeg helst gøre, men saa siger jeg: Hele den Maade at træde op paa inden for Skytteforeningerne er ikke af den Slags, at den skal vinde Venner ude hos den almindelige Befolkning, og hvis Skytteforeningerne i det hele traadte op paa den Maade, vilde jeg hverken stemme for de 6,000 til Gymnastik eller de 24,000 Kr., vi have givet i den Arrække, for saa tror jeg, at de kunne virke i Længden saadan, at de kunne blive til Landets Jordærv (Afbrydelse), men det tror jeg heller ikke er Tilfældet, og det er jeg glad ved. Der er en hel Række af Skyttekredse her i Landet, som jeg kender, der paa ingen Maade optræde paa den Maade, som ikke have haft en saadan militær Mand at rutte med, som det lader til, at Rjøbenhavns Skyttekreds har. De forskellige Skyttekredse, vi have paa Landet, tage Sagen paa den Maade, som jeg tror, den højtærede Minister karakteriserede rigtig godt i Gaar ved at sige, at Skytteforeningerne nærmest maatte betragtes som en opdragende Institution. Saadan opfattede jeg Ordene — i alt Fald var Tanken nok den — og saadan tage egentlig Skytteforeningerne paa Landet den Sag. Trindt omkring, hvor jeg er kendt, opfatte de Skytteforeningerne som en Slags opdragende Institution, og paa den Maade virke de ogsaa ret gavnlige, og paa den Maade have de ogsaa min Sympati. Men netop derfor har jeg villet have, at vi blot skulde have denne

Bevilling af 6,000 Kr. til Gymnastik, fordi der i selve Gymnastikken ligger noget meget opdragende, et saa stærkt opdragende Moment, som det navnlig kan være gavnligt at saa ført frem ude i Landkredsene. Deri har jeg søgt Begrundelsen for min Afstemning over de 6,000 Kr. til Gymnastikken, og derfor har jeg ikke villet stemme for de øvrige Bevillinger, og jeg opfordrer ærede Medlemmer til sammen med mig at stemme for de 6,000 Kr. til Gymnastik i Skytteforeningerne og derimod ikke følge det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) og det ærede Medlem for Rjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), der vilde gaa med Højre og saa endda ere misfornøjede med, at det bliver for lidt.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg gøre et Par Bemærkninger om et Vædringsforslag, der er stillet uden for Betænkningen af 2 ærede Medlemmer, og som gaar ud paa Nægtelsen af Konsulenthonorarer til Professore Segelke og Lektorerne Rosstrup og Boas. Det ærede Medlem, som førte Ordet for dette Vædringsforslag (Berntsen), er jeg, kan jeg sige baade enig og uenig med. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vore Embedsmænd skulle ogsaa nøjes med det, de have. De skulle ikke, naar de have faaet et Embede, have Lejlighed til at sidde og samle flere Embeder sammen paa samme Haand. En Embedsmand, der har faaet sit Embede, skal ikke have Konsulenthonorar; det er egentlig min Betragtning, og, hvis her altsaa var Tale om at oprette ny Konsulenthverv, vilde jeg stemme imod, at disse Embedsmænd ude paa Landbohøjskolen skulde have disse Poster. Egnede de sig særlig dertil, vilde jeg meget hellere være med til, at de fratraadte deres Embeder og fik et ordentligt Honorar for det Arbejde, de skulde gøre. For min Betragtning er den, at, naar Staten tillader sine Embedsmænd at have et særligt Hverv, som de saa særlig Betaling for, siger den et af to, enten at Embedsmændene have for lidt at bestille og derfor gerne kunne paatage sig et Hverv til et Par tusinde Kroner, eller at Embedsmændene gerne maa forjønne deres Embede for at tjene Penge ud over deres Embedslønning. Derfor er jeg enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne om, at egentlig burde Embedsmænd ikke have et saadant Hverv, men jeg er uenig med ham om hans Vædringsforslag, fordi det, som han egentlig vil, er at stemme disse 6,000 Kr. ud og tage disse Penge fra de Mænd og have deres Konsulenthverv lagt ned. Det tror jeg i Virkeligheden ikke kan lade sig gøre, naar man vil være retfærdig; det er ikke den Vej,